

Put the blame on me- Rita Hayworth

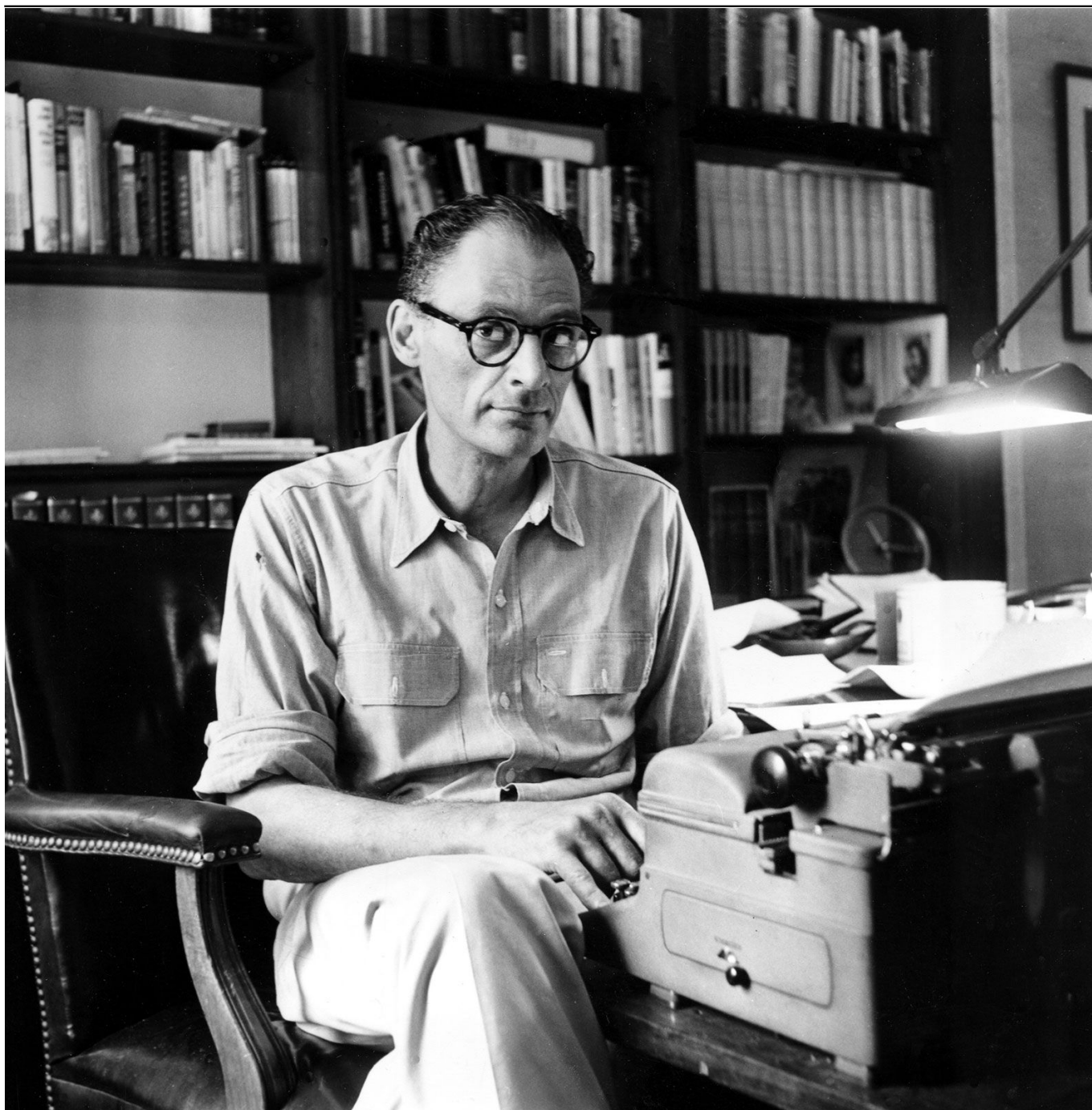
Η **Ρίτα Χείγουορθ** (*Rita Hayworth*, **17 Οκτωβρίου 1918** - 14 Μαΐου 1987)

ήταν Αμερικανίδα ηθοποιός και χορεύτρια. Η ηθοποιός θεωρείται μια από τις ομορφότερες γυναίκες που πέρασαν ποτέ από το χώρο της έβδομης τέχνης κι αποτέλεσε ένα από τα εμπορικότερα ονόματα του κινηματογράφου κατά τη δεκαετία του '40. Η απήχηση που είχε στο κοινό είχε ως αποτέλεσμα να κοσμήσει το εξώφυλλο του περιοδικού *Life* πέντε φορές ενώ βρισκόταν στο απόγειο της δόξας. Έκανε την πρώτη της κινηματογραφική εμφάνιση στις αρχές της δεκαετίας του '30 με το όνομα Ρίτα Κανσίνο, το οποίο αποφάσισε να αλλάξει σε Ρίτα Χείγουορθ, για να προσελκύσει μεγαλύτερη ποικιλία ρόλων. Μαζί με το όνομά της η Χείγουορθ άλλαξε και το χρώμα των μαλλιών της από καστανά σε κόκκινα. Γύρισε 61 ταινίες σε χρονικό διάστημα 37 χρόνων, αλλά εκείνη με την οποία το όνομα της είναι συνδεδεμένο σε μεγαλύτερο βαθμό είναι η *Τζίλντα* (*Gilda*, 1946). Άλλες ταινίες για τις οποίες είναι γνωστή η ηθοποιός είναι *Μόνο οι Άγγελοι Έχουν Φτερά* (*Only Angels Have Wings*, 1939), *Η Κυρία της Σαγκάης* (*Lady from Shanghai*, 1947), *Μια Νύχτα στο Τρίνιταντ* (*Affair in Trinidad*, 1952) και *Χωριστά Τραπέζια* (*Separate Tables*, 1958). Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου την έχει κατατάξει 19η στη λίστα με τις 25 μεγαλύτερες σταρ όλων των εποχών.

Την ίδια ημέρα μερικά χρόνια νωρίτερα, γεννιέται ο Άρθουρ Μίλερ.

Put the blame on me- Rita Hayworth

Published on 2nd Junior High School of Evosmos Thessaloniki
(<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7>)

Ο **Άρθουρ Άσερ Μίλερ** (*Arthur Asher Miller*, 17 Οκτωβρίου 1915 - 10 Φεβρουαρίου 2005) ήταν ένας από τους κορυφαίους Αμερικανούς θεατρικούς συγγραφείς. Τα έργα του ασκούσαν κριτική στις Ηνωμένες Πολιτείες, την κυβέρνηση και τον τρόπο ζωής των κατοίκων της, ενώ εξέθεταν και τα ψεγάδια του λεγόμενου "Αμερικανικού ονείρου", κάτι για το οποίο είχε δεχτεί κριτική στις ΗΠΑ. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο βιογράφος του, Μάρτιν Γκότφριντ, "σπάνια ένας καλλιτέχνης έχει δεχτεί τόσες πολλές επιθέσεις και συκοφαντίες στην πατρίδα του και ταυτόχρονα έχαιρε βαθιάς εκτίμησης σε όλον τον κόσμο".

Η καθιέρωση του ήρθε με το κλασικό έργο «Ο Θάνατος του Εμποράκου», σημείο αναφοράς του θεάτρου του 20ού αιώνα ίσως το καλύτερό του έργο κατά τους ειδικούς, μια ιστορία για μια μικροαστική Αμερικανική οικογένεια που συνεθλίβη υπό το βάρος του Αμερικανικού καπιταλισμού. Κατά σύμπτωση, η 10η Φεβρουαρίου, ημερομηνία θανάτου του, ήταν η 56η επέτειος από την πρεμιέρα του έργου αυτού.

Είχε πέσει θύμα του μακαρθισμού, καθώς καταδικάστηκε επειδή αρνήθηκε να καταδώσει συναδέλφους του με κομμουνιστική δράση στην Επιτροπή Αντι-Αμερικανικών Δραστηριοτήτων. Παρ'

Put the blame on me- Rita Hayworth

Published on 2nd Junior High School of Evosmos Thessaloniki
(<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7>)

όλο που ενστερνίστηκε ιδέες της αριστεράς και σχετιζόταν με άτομα του Κομμουνιστικού Κόμματος, αρνήθηκε ότι ήταν ποτέ μέλος του. Επίσης, αν και δεν υπήρξε θρησκευόμενος, απέκτησε συνείδηση της εβραϊκής του ταυτότητας, αντιμετωπίζοντας τον αντισημιτισμό των προπολεμικών χρόνων και το Ολοκαύτωμα στη συνέχεια.

«Ήταν βράχος και έμοιαζε με βράχο, εννοώ ότι και η φυσική παρουσία του ήταν επιβλητική», είχε δηλώσει για τον Μίλερ ο θεατρικός συγγραφέας Χάρολντ Πίντερ στην είδηση του θανάτου του. «Ήταν ηγέτης... Απόλυτα ανεξάρτητος, με μια αταλάντευτη κριτική ευφυΐα».

Κυρίως μαζί με τον Τένεσι Ουίλιαμς και λιγότερο με τον Ευγένιο Ο'Νιλ, ο Μίλερ θεωρούνταν ένας από τους πιο γνωστούς και επιτυχημένους Αμερικανούς συγγραφείς μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ορισμένα από τα έργα του έγιναν κινηματογραφικές ταινίες, από σκηνοθέτες όπως ο Τζον Χιούστον, ο Σίντνεϊ Λουμέτ και ο Κάρελ Ράιζ.

5 φράσεις του Αρθουρ Μίλλερ

Η προδοσία είναι η μόνη αλήθεια που μένει.

Ποτέ μην παλεύεις τίμια με έναν ξένο, νεαρέ. Ποτέ δεν θα βγεις από τη ζούγκλα μ' αυτόν τον τρόπο.

(από το «Θάνατο του Εμποράκου»)

Δουλεύεις μια ζωή να ξεπληρώσεις ένα σπίτι. Στο τέλος είναι δικό σου και δεν υπάρχει κανένας να ζήσει σ' αυτό.

(από το «Θάνατο του Εμποράκου»)

Αν βλέπω πώς τελειώνει, μπορώ να δουλέψω προς τα πίσω.

(σχετικά με τη συγγραφή θεατρικών έργων)

Εξειδικεύεσαι σε κάτι, μέχρι που μια μέρα συνειδητοποιείς ότι αυτό εξειδικεύεται σε σένα.

Source URL:<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1399>